

Ο ΕΠΙΝΙΚΙΟΣ ΤΟΥ ΒΕΛΖΕΒΟΥΛΗ

⊙ ⊙ ⊙ 1914-1915 — ; ⊙ ⊙ ⊙

Μάσκα φοροῦσα
καὶ σὰς γελοῦσα.
Μὲς στὶς καρδιές σας,
τὶς συφορές σας
ἔσπερνα. Τώρα
ὄλα στὴ φόρα !
Παντοῦ γυρίζω
κι' ὀργὴ θερίζω...

Ἄνθρωπε ψεύτη,
μὲς στὸν καθρέφτη
κοίτα, γυάλισου !
Δὲς τὴ μορφὴ σου !
Γιατὶ τρομάζεις ;
Τί μέ κοιτάζεις ;
Δὲν εἶν' οἱ ὀχτροὶ σου--
Εἶναι ἢ δική σου !

Σώπαινε τώρα,
σκύψε στὴ μπόρα,
χριστιανοσύνη !
Τὸ αἷμα σου πίνει
τῆς Γῆς τὸ χῶμα.--
Κόκκινο χρῶμα
χάρου, ψυχῆ μου :
Ἡ Γῆς δική μου !

Στὶς ἐκκλησιές σας
οἱ προσευκές σας
καὶ τὰ λιβάνια :
ψηλὰ στὰ οὐράνια.
Μέσα σας : λύσσα
καὶ μαύρη πίσσα.--
Δικοὶ μου δούλοι :
τοῦ Βελζεβούλη !

Μάσκα φοροῦσα
κι' ἔτσι γλιστροῦσα
μὲς στὶς καρδιές σας,
τὶς συφορές σας
ἔσπερνα. Τώρα
ὄλα στὴ φόρα !
Παντοῦ γυρίζω--
καὶ δρεπανίζω !

K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

⊙ ΤΡΑΝΟΥ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ⊙

Διάβασα τᾶρθρο τοῦ «ἀμερόληπτου» Τρανου, ἀλλὰ δὲν ἐκατάλαβα οὔτε πῶς στὴν ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου «πέρασε ἡ κρίση» καὶ στὸ τέλος τοῦ δὲν πέρασε, ἀλλὰ θὰ τὴν περάσουμε «δίνοντας Κυβέρνηση μὲ πρόγραμμα οὐδετερότητας» οὔτε ποῖά εἶν' αὐτὴ ἢ «κρίση», ἀφοῦ δὲ φαίνεται νᾶναι ἡ ἐθνικὴ, γιατί ἐκεῖνη γιὰ νὰ περάσῃ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης στὸ τέλος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου — καὶ πάλι νὰ δοῦμε — καὶ δὲν μπορεῖ ὁ ἱστορικὸς νὰ τῆς κάνῃ ἀπὸ τώρα «ἀνακεφαλαιώση», οὔτε τί σχέση ἔχει τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου, ποῦ εἶναι σὰ συμβουλή στὸ λαὸ νὰ κάνῃ κι αὐτὸς τὶς τρανές σκέψεις τοῦ συγγραφέα, δηλαδὴ ἐπιλογος ρητορικός, μ' ἓνα ἱστορικὸ τίτλο «Ἀνακεφαλαιώση κ' ἐπιλογος» οὔτε ποιὲς εἶναι οἱ βάσεις ἀπ' ἔπου ξεκινάει γιὰ νὰ βγάλῃ συμπεράσματα. Ὁλ' αὐτοῦ μέσα μοῦ φάνηκαν σὰ μιὰ σαλάτα. Καὶ τὴν πραγματικότη ποῦ καλνίει συμμάχιστά του δὲ μοῦ φαίνεται καθόλου νὰ τηρῆ ματιάζει στὸ σύνολό τῆς, παρὰ μονάχα μερικὰ κομμάτια τῆς. Μὰ οὔτε εἶναι τοῦλάχιστο πιστὸς στὴν προσηλωσὴ του στὰ κομμάτια τοῦτα, ἀλλὰ κατὰ τὴν περὶστασι καὶ ὅπως τοῦ σφύρνει παρουσιάζει τότε τὸνα τότε τᾶλλα ξεμοναχιάζοντας τα καὶ ξεχνώντας τᾶλλα καὶ κοττάζοντας τα μὲ ματογυᾶλια λογῆς λογῆς ποῦ κάποτε μεγεθύνουνε, κάποτε μικραίνουνε καὶ κάποτε εἶναι ντίπ ψεύτικα. Κ' ἔτσι ἡ γενικὴ ἐντύπωση ἀπὸ τὸ διάβασμά του εἶναι ὅτι εἴτε θεληματικὰ εἴτ' ἀσυνείδητα θολώνει ὄλα τὰ νερά, γιὰ νὰ δογματίσῃ κείνο ποῦ τοῦ ἀρέσει φαρύροντας στὰ θολά, ὅτι δηλ. εἶναι περίφημη ἢ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητας κι ὅτι ὁ Βενιζέλος εἶναι καλὰ φευγάτος. Ἀμετακίνητες ἔμω; προϋποθέσεις γιὰ τὰ συμπεράσματά του δὲ βλέπω πουθενά. Καὶ δὲν πιστεύω νὰ πιστεῦῃ πῶς δὲ χρειάζονται προϋποθέσεις, γιατί τότες τὰ συμπεράσματά του θάνα ὀμφωνά κι αὐτὰ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητας καὶ καλὰ θάκανε ἢ μάμμα του νὰ τὸν γεννοῦσε οὐδέτερο γιὰ ἔλη τῆ ζωῆ του. Μιά ἔμω; ποῦ δὲ φαίνεται ποιὲς βάσεις ἔχει ὁ Τρανός, δὲ μπορεῖ καὶ νὰ συζητήσῃ κανένας μαζί του. Γι' αὐτὸ καὶ περιορίζουμαι ὀπτέρα ἀπ' ἀφορμὴ τὸ ἄρθρο του νὰ κάνω μερικὰ ρωτήματα μόνο ἔτσι στὸν ἀέρα :

1) Γράφοντας τᾶρθρα τοῦ ὁ Τρανός καὶ δογματίζοντας τοῦτο κ' ἐκεῖνο λογαριάζει ὅτι στὸ Τουρκικὸ Κράτος ὕπαρχει ἀκόμη τώρα ἓνας ὀλάκερος ἔλληνισμὸς πολυτιμότετος καὶ γιὰ τὸ σεβαστό του ἀριθμὸ καὶ γιὰ τὴν ποιότητά του ;

2) Ἐρεῖ ὅτι ὁ ἔλληνισμὸς αὐτὸς παλεύει : τώρα μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα καὶ ὅτι ἡ τύχη του κρέμεται ἀπὸ τὸ τέλος ποῦ θάχῃ ὁ μεγάλος πόλεμος κι ἀπ' τὴν ἀπόφαση ποῦ θὰ λάβῃ τὸ ἔλληνικὸ Κράτος ;

3) Παραδέχεται ἢ ὄχι τὸ ἀλληλέγγυο τοῦ ἔλληνικοῦ Κράτους μ' αὐτὸνε τὸν ἔλληνισμὸ ;

4) Ἄν παραδέχεται τὸ ἀλληλέγγυο, πιστεύει ἢ ὄχι